

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Spørgsmålet om nedsættelse af myndighedsalderen har i folketinget senest været rejst i tingets spørgetid den 13. december 1967 (Folketingstidende 1967-68, 1. samling, sp. 2307-08) og drøftet den 19. april 1968 under tingets behandling af et forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af valgrets alderen og myndighedsalderen. (Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 2514-35).

Tidligere har spørgsmålet været drøftet på Nordisk Råds 11. session i Oslo i februar 1963 i anledning af et medlemsforslag om, at regeringerne i fællesskab skulle undersøge mulighederne for en nedsættelse af den nuværende myndighedsalder. Dette forslag blev i overensstemmelse med indstillingen fra rådets juridiske udvalg forkastet.

På den følgende session i Stockholm i februar 1964 vedtog Nordisk Råd en rekommandation (nr. 31/1964), hvori man anbefalede regeringerne at foretage en undersøgelse af mulighederne for at nedsætte valgrets alderen i de nordiske lande, hvorved valgrets alderens sammenhæng med myndighedsalderen særlig burde tages i betragtning.

Spørgsmålet har herefter været behandlet i udvalg i Finland, Norge og Sverige, medens man fra dansk side har fulgt disse udvalgs arbejde gennem en særlig observatør.

Efter at det norske og svenske udvalg havde afgivet betænkning, blev der på det nordiske justitsministermøde den 18. december 1967 truffet beslutning om, at myndighedsalderen i de nordiske lande i forbindelse med planerne om nedsættelse af valgrets alderen skulle søges nedsat til 20 år.

I det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af valgrets alderen til folketinget foreslås valgrets alderen nedsat fra 21 år til 20 år.

Som bilag 1 til lovforslaget er optaget en oversigt over lovbestemmelser, hvori der anvendes kriterier som „umyndig“, „myndig“ eller „mindre-årig“, og for hvilke den foreslåede nedsættelse af myndighedsalderen vil få umiddelbar virkning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 (§ 1).

Aldersgrænsen i bestemmelsen foreslås nedsat fra 21 år til 20 år. Endvidere er der foretaget enkelte ændringer af redaktionel karakter.

Til nr. 2 (§ 2).

Ændringen er en følge af nedsættelsen af myndighedsalderen til 20 år.

Til nr. 3 (§ 54).

Udover ændringen af aldersgrænsen til 20 år er bestemmelsen om, at lavværgemål kan tidsbegrænses, udeladt, da denne regel savner praktisk betydning.

Til § 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden svarer til det ikrafttrædelsestidspunkt, der ventes foreslået i de tilsvarende love i de øvrige nordiske lande.

Til § 3.

Når en efterlevende ægtefælle hendsider i uskiftet bo med førstafdødes særbørn, kan disse efter arvelovens § 18, stk. 1, kræve, at der skiftes med dem, efterhånden som de bliver myndige.

Hvor den efterlevende ægtefælle har skiftet med førstafdødes livsarvinger, men efter skiftelovens § 63 har opnået henstand med udbetalingen af arven, kan arvingerne ligeledes kræve deres arv udbetalt, efterhånden som de bliver myndige.

Efter den hidtil gældende myndighedsalder vil den efterlevende ægtefælle i begge disse tilfælde have indrettet sig på, at udbetaling af arven tidligst skal finde sted, efterhånden som arvingerne fylder 21 år.

Når myndighedsalderen nu nedsættes til 20 år, har justitsministeriet derfor fundet det rigtigst i lovforslaget at fastsætte, at særbørnene, når arveladeren er død inden lovens ikrafttræden, først kan kræve skifte, når de fylder 21 år, og at henstand efter skiftelovens § 63 med udbetaling af umyndiges arv efter arvelader, som er død inden lovens ikrafttræden, vedvarer til arvingens fyldte 21 år. Den sidstnævnte regel bør dog ikke gælde, hvis begæringen om skifte efter hensiddens i uskiftet bo først fremsættes efter lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen i 2. pkt., der også finder anvendelse, hvor henstand efter den før 1. april 1964 gældende affattelse af skiftelovens § 63 er givet mod sikkerhed ifølge tinglyst skifteekstrakt, er naturligvis ikke til hinder for, at arven udbetales på et tidligere tidspunkt, hvis ægtefællen nærer ønske herom.

Til § 4.

Myndighedsloven gælder for Færøerne, og ændringerne vil kunne sættes i kraft på Færøerne ved kgl. anordning efter forhandling med det færøske hjemmestyre.

Myndighedsloven er sat i kraft i Vestgrønland ved kgl. anordning nr. 63 af 6. marts 1959.